

[Erik Appel.]

Ændring i § 10 i Lovforslag Nr. 18. Det forekommer mig uforsvarligt og ogsaa uretfærdigt at straffe kollektivt alle, der har ladet sig hverve, det gælder baade danske og Medlemmer af det tyske Mindretal. Under den Uklarhed, der herskede fra 9. April 1940 til 29. August 1943, var det vanskeligt for mange at blive klar over, hvad der fra Regeringens Side blev gjort under Tryk, og hvad der skete af fri Vilje. Og det samme gælder Rigsdagen. Af den Grund allerede maa det være betænkeligt at straffe dem, der lod sig hverve til Krigstjeneste i Korps, der tilsyneladende var anerkendt og til Tjeneste under tysk Ledelse paa en af den tyske Magts mange Fronter. Det gælder ikke mindst Medlemmer af det tyske Mindretal. Jeg henstiller, at der i hvert Fald i § 10 indføres Mulighed for Straffrihed.

Justitsministeren (Busch-Jensen): Jeg bør begynde med at udtale en Tak for den Modtagelse, de to Lovforslag har faaet, med en saa godt som enstemmig Tilslutning fra alle Sider. Saadan som Lovforslagene nu engang har maattet være, har det den allerstørste Betydning, at de, naar de vedtages og træder ud i Livet, har en næsten enstemmig Tilslutning bag sig, og jeg tyder ogsaa de Udtalelser, der er faldet, som et godt Varsel om, at det vil lykkes at føre Lovforslagene hurtigt igennem. Jeg føjer dertil en Tak for de venlige Ord, som er rettet til mig personlig for Indholdet af disse Forslag. Jeg bør sige, at denne Tak, disse venlige Tanker bør gaa videre til alle dem, der har arbejdet med paa at tilvejebringe det Resultat, som jeg kunde fremlægge for det høje Folketing, og ikke mindst bør Takken rettes til samtlige Medlemmer af den Regering, hvoraf jeg har den Ære at være Medlem; thi ogsaa i dette Spørgsmaal har denne Regering staaet enig.

Hvad i øvrigt angaar de mange og velovervejede Bemærkninger, som Lovforslagene har givet Anledning til, tror jeg, at jeg i første Række kan holde mig til nogle Hovedpunkter. Hovedpunkterne er jo Spørgsmaalet om Lovens tilbagevirkende Kraft, Spørgsmaalet om Fastsættelse af Mulighed for Dødsstraf og endelig — og det er ikke det mindst vigtige — Spørgsmaalet om de Retsplejeformer, hvorunder Straffesagerne skal gennemføres.

Der er paa forskellig Maade taget Stilling til de to første Spørgsmaal, den tilbagevirkende Kraft og Dødsstraffens Indførelse. Jeg skal dertil kun sige, hvad jeg tror jeg ogsaa sagde i Gaar, at der ved Forelæggel-

sen af Lovforslagene og ved deres Vedtagelse i den høje Rigsdag ikke er nogen Tanke om at foregribe den Stilling, som man i øvrigt har til de to Spørgsmaal. Der ligger ikke nogen Antydning af, at der skulde være Tendenser i Retning, at vi vilde give Straffelove tilbagevirkende Kraft, og der er heller ikke foregrebet noget om, hvorledes man senere skal stille sig til Spørgsmaalet om igen at indføre Dødsstraf i den danske Straffelov. Det Spørgsmaal staaar aabent, saaledes at det senere kan behandles frit, uden at Behandlingen bliver bundet af den Beslutning, som maatte være truffet ved Lovforslagets Vedtagelse. Jeg synes, det er rigtigt at slaa det udtrykkeligt fast.

Det er rigtigt, at vi har haft Dødsstraf før i den danske Straffelov. Nu nævner jeg nogle Tal, som jeg har i Hovedet, og som jeg ikke ubetinget kan staa inde for, men det staaar saadan for mig, at der efter Straffeloven af 1866 er afsagt mellem 60 og 70 Dødsdomme, og at af dem i alt vistnok kun 4 er kommet til Udførelse. Der har altsaa været Trang maaske til ogsaa under normale Forhold at have Dødsstraf som Samfundets sidste Værn mod dem, der forser sig groft, men i mere end 50 Aar, lige siden 1892, er, som det ogsaa er blevet nævnt her i Dag, ingen Dødsstraf blevet fuldbyrdet.

For mig staaar det saadan, at om Straffene er mere eller mindre strenge, om i det hele taget Straffeloven er saadan eller saadan, naturligvis er væsentligt, men det er et underordnet Punkt sammenlignet med det andet Spørgsmaal, hvorledes den Retspleje er, som bringes i Anvendelse for at udøve den Magt, som Straffeloven giver Samfundet. Det er rigtigt, at der allerede, da Danmark blev befriet, forelaa Udcast saavel til en midlertidig Straffelovsændring som til en midlertidig Ændring i Loven om Rettens Pleje. Der kunde altsaa straks have været forelagt Lovforslag for dette høje Ting. Den Tid, der er gaaet, tror jeg er blevet benyttet godt, for den er blevet benyttet til at bringe det Retsplejelovforslag, der forelaa, i en meget nærmere Overensstemmelse med vor gældende Retsplejelovs Regler, uden paa nogen Maade at kompromittere de Hensyn til en hurtig og effektiv Retspleje, som ogsaa kræver at komme i Betragtning, saadan som Tingene ligger i Dag.

Der er blevet nævnt Enkeltheder og fremført Ønsker med Hensyn til fornyet Overvejelse og med Hensyn til Ændringer i enkelte af Lovforslagenes Bestemmelser. Herom vil jeg sige i al Almindelighed, at